



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5996/2022
02.06.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца Предузећа за производњу, трговину, транспорт и услуге „Кнежевић 1996-2000“ ДОО Рашка, чији је пуномоћник Милош Младеновић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији су пуномоћници Влада Недељковић, Мирослав Ђурчић и Стефан Романовски, адвокати из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3248/21 од 22.12.2021. године, у седници већа од 02.06.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3248/21 од 22.12.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Чачку П 54/20 од 13.10.2021. године одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да тужиоцу исплати материјалну штету у износу од 10.000.000,00 динара са затезном каматом од дана који ће бити одређен након вештачења од стране вештака економске струке. Ставом другим обавезан је тужилац да тужном на име трошкова парничног поступка исплати износ од 141.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3248/21 од 22.12.2021. године одбијена је жалба тужиоца и потврђена наведена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повода одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и због одлуке о трошковима поступка.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20), Врховни касациони суд је установио да ревизија није основана.

У поступку доношења побијане пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. става 2. тачке 2) Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Ревизијским наводима тужилац указује на битне повреде у односу на неизвођење доказа вештачењем на околност изгубљене добити и на неизвођење доказа саслушањем сведока. Ови наводи по садржини представљају указивање да је побијана одлука захваћена битном повредом одредаба парничног поступка из члана 374. став 1., а у вези са чланом 8. ЗПП. Међутим, другостепени суд је одлуку засновао на чињеничном стању које је првостепени суд утврдио оценом доказа, па нема такве битне повреде поступка пред другостепеним судом, јер докази нису били изнова цењени у поступку доношења одлуке која се побија ревизијом. Ревизија не може да се изјави због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања осим у случају из члана 403. став 2. ЗПП, а што овде није случај.

Према чињеничном утврђењу, тужени је поправљао и одржавао теретна моторна возила тужиоца. Тужилац је дана 25.05.2017. године предао своје возило – камион „... -...“ у сервис туженог, где је извршена замена блока мотора и хилзне купљене од трећег лица. Након преузимања возила, током пута 11.07.2017. године долази до квара који је тужени отклонио 27.07.2017. године. Други квар десио се 14.08.2017. године и исти је такође отклоњен од стране туженог. Трећи квар догодио се 10.11.2017. године на аутопуту у ... где је камион и остао.

На темељу овако утврђених чињеница, нижестепени судови су становишта да нема одговорности туженог за штету коју је претрпео тужилац у смислу одредби чланова 154. став 1., 155. и 158. ЗОО. Тужилац уз тужбу није доставио налаз и мишљење вештака одговарајуће струке везано за постојање узрочно-последичне везе, нити је у тужби и на припремном рочишту предложио вештачење на ове околности. Тужилац није доказао постојање узрочно-последичне везе између радњи чињења или нечињења туженог и настале штете, а на њему је био терет доказивања ове битне чињенице. Стога нижестепени судови, имајући у виду правила о терету доказивања, одбијају тужбени захтев.

Ревизијом се оспорава изнето становиште нижестепених судова. Ревидент сматра да је одговорност туженог за причињену штету неспорна, с обзиром да је изводио аутомеханичарске радње на камиону што су потврдили и саслушани сведоци. Пропуштањем да се дозволи извођење доказа путем вештака машинске струке, онемогућено му је доказивање.

Ревизијски наводи нису основани. Суштина ревизијских навода је у оспоравању утврђених чињеница, а што не представља дозвољен ревизијски разлог. Тужени је у целости оспорио тужбу и тужбени захтев, услед чега су неосновани ревизијски наводи да је одговорност туженог за штету неспорна. Правилно је становиште нижестепених судова да тужилац није доказао постојање узрочно-последичне везе између радњи туженог и настале штете. Тужилац није доставио адекватне доказе о овој битној чињеници. Искази сведока у овим споровима не могу да имају доказну снагу којима се утврђује ова битна чињеница. Тужилац је предложио извођење доказа преко вештака машинске струке али само са задатком да се утврди вредност предметног камиона. Стога не стоје наводи ревидента да му је доказивање било онемогућено, услед чега су нижестепене одлуке правно утемељене.

Врховни касациони суд је применом члана 414. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
др Драгиша Б. Слијепчевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић